

opnaa at have fuldstændige Oplysninger om hver enkelt Person paa hans Fødested. Det vilde være hensigtsmæssigt, om den højtærede Minister, maatte finde det rigtig at træffe endnu den Foranstaltning, at Domsaktpakkerne, kumulerede paa Grund af forskellige Personers Domfældelse under samme Sag, paahvendes opløste saaledes, at hver enkelt Persons Domsakter kunne blive sendte til hans Fødested. Den Lakune i Ordningen, som fremkommer ved, at den enkelte Domsakt i en Straffesag, hvorunder flere ere dømt, kun kan komme til eet Sted, kan udfyldes derved, at der til de andre straffede Personers Fødested kommer simple Domsudskrifter, hvilket efter Omstændighederne er fyldestgørende.

Seg tillader mig i Forbindelse dermed at gøre opmærksom paa, at det er at forudsætte at Straffebefolkningen, som jo ganske vist ikke udgør nogen Association, men inden for hvilken der er en vis Forstaaelse og megen Forbindelse, naturligtvis meget hurtig vil faa Øjet op for, at dens Levnedsbefrivelse nu findes paa vedkommendes Fødesteds Jurisdiktion. Følgen deraf vil uden Tvivl være en forøget Bestræbelser for at opgive et andet Fødested end det, hvor vedkommende virkelig er født. For saa vidt de opgive et indenlandsk Fødested, vil man med nogenlunde Lethed kunne overbevise vedkommende om Urigtigheden af hans Opgivelser og derefter faa det rette Fødested udfundet. Men da der blandt den straffede Befolkning findes adskillige rejsende Elementer, som besidde en Smule Færdighed i et eller andet fremmed Sprog, saa at de kunne opgive et fremmed Fødested, vil der, naar denne af Ministeriet foreslaaede og af Udvalget tilraaede Foranstaltning bliver gennemført, vistnok hyppigere end hidtil blive opgivet falske udenlandske Fødesteder, og da navnlig saadanne, hvor der findes mange danske, enten Sønderjylland, Østersøherne eller saadanne Steder. Derfor vilde det vistnok være hensigtsmæssigt, om det for Fremtiden maatte blive foranlediget gjort til Regel, at der saa vidt muligt søges Fødselsoplysning ogsaa fra opgivet udenrigsk Fødested, hvilket under de nuværende Kommunikationer som oftest meget let kan gøres.

Maaste maa jeg til Slutning gøre en kort Bemærkning angaaende Straffeattester, som udstedes i Henhold til Strafferegistret. Attester, der udfærdiges til Brug for offentlige Undersøgelser, ere selvfølgelig afgiftsfri, men de, der udstedes til borgerlige Formaal, ere belagte med et forholdsvis højt Gebyr. En saadan Attest betales nemlig efter Sportelreglementet med Gebyr 3 Kr., i Justitsfondsafgift 60 Øre og til Stempel 30 Øre, til-

sammen 3 Kr. 90 Øre. En Mand maa altsaa for at faa Attest for, at han ikke er straffet, betale 3 Kr. 90 Øre; og her er at bemærke, at der kun er en Art af Personer, der have Brug for en saadan Attest; det er den redelige Arbejdsmand. Alle andre end Arbejdsmand have ikke Brug derfor; de trænge ikke til disse Attester, og den uredelige Arbejdsmand ønsker ikke sit Levede opløst. De redelige Arbejdsmand, som bruge Straffeattester, falde igen i to Kategorier. Først de Arbejdsmand, der efter en dygtig Tjeneste i privat Arbejde søge en lille Bestilling, som det hyppig sker. Mange af dem komme da i den Nødvendighed at skulle staa Attest for ikke at være straffede, og de maa da betale et Par Dages Dagløn for at faa den. Dernæst er det ret hyppig Tilfældet, vel navnlig i Sjælland, at en Arbejdsmand gaar fra Danmark til Sønderjylland og der søger Arbejde; saa bliver det af de offentlige Myndigheder dernede ofte begæret, at han skal staa Attest for, at han ikke er straffet. I Parentes bemærket er en saadan Attest efter det nuværende System temmelig værdiløs, da den kun angaar hans Forhold i een Jurisdiktion, medens den vil faa fuld Værdi, naar Strafferegistrene blive førte i Fødestedsjurisdiktionen, der da for de der fødte Personer vil have Straffeplysninger fra alle Jurisdiktioner. Men Attesten forlanges altsaa. Det bliver saaledes Arbejdsmand, og det et ikke saa ganske ringe Antal, der skulde have Attest for, at de ikke er straffede, og som maa betale Attesten med et Par Dages Dagløn. Det er en stor Ubillighed. Rent formelt kan den egentlig ikke forandres uden ved en ny Lov; men da det er Sportler og Stempel af ringe Betydning for Statskassen, her er Tale om, vilde den, isald den højtærede Minister maatte finde det passende, sikkert uden Indsigelse af Rigsdagen kunne rettes ved en Tilkendegivelse til dem, der optræde Beløbet, om, at der fra Revisionens og Kontrollens Side ikke skulde blive gjort Udsættelse, fordi det undlodes at optræde Betaling for en Straffattest. Denne Henstilling har jeg troet, at det maatte være mig tilladt at gøre efter den Anledning, som den foreliggende Sag dertil giver.

Justitsministeren (Melleman): I det jeg først bemærker, at de af den sidste ærede Taler fremsatte Bemærkninger skulle blive tagne under Overvejelse, naar den Foranstaltning, som Bengene ere bevilgede til, skal sættes i Virksomhed, skal jeg med Hensyn til Vædringsforslagene blot udtale nogle Ord om Vædringsforslaget under Nr. 82, der jo, som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede,